

broeikasgassen versneld terug te dringen. De aanleiding hiervoor is het Klimaatverdrag van Parijs van 12 december 2015 en de door indieners gewenste omschakeling van een samenleving die afhankelijk is van fossiele energie naar een samenleving die draait op duurzame energie.

Kolencentrales zijn meer dan welke andere energieopwekkende installatie verantwoordelijk voor de uitstoot van broeikasgassen. Het is bovendien van belang dat de overheid een onmiskenbaar signaal afgeeft dat de transitie naar een duurzame energietransitie een onomkeerbaar en urgent proces is.

Door middel van dit amendement wordt beoogd de twee kolencentrales uit de jaren '90 uit te faseren. De twee kolencentrales uit de jaren '90 zullen uiterlijk in 2020 gesloten moeten.

De indieners hebben overwogen wat het juiste middel zou moeten zijn om de kolen-exit te bewerkstelligen en daarbij meegewogen dat aan sommige middelen juridische bezwaren kleven. Een energetische rendementsnorm per centrale heeft deze bezwaren niet. Deze norm bestaat al in het Activiteitenbesluit bij de Wet Milieubeheer (art. 5.12a Activiteitenbesluit Milieubeheer).

De indieners beogen deze al bestaande norm verder aan te scherpen, waarbij dus niet een nieuwe juridische norm wordt geïntroduceerd. Het Activiteitenbesluit is al een keer aangescherpt om het Energieakkoord van 2013 te ondersteunen. Toen is een rendementsnorm van 40% vastgelegd. Deze norm willen de indieners nu verhogen naar 45% in 2020. Dit gebeurt door het opnemen van een daartoe strekkend nieuw artikel 69 in de Elektriciteitswet in het hoofdstuk 5 Duurzame elektriciteitsvoorziening. Dit leidt dan, zoals hiervoor genoemd, tot sluiting van de twee jaren '90 kolencentrales in 2020.

De indieners achten een dergelijke maatregel voorzienbaar, omdat minister J. Cramer van VROM al in 2007 in antwoorden op Kamervragen heeft aangegeven dat kolencentrales in hun mogelijkheden zullen worden beperkt. In de vergunningen, dan wel in de overwegingen daarbij, zijn voor de laatst geopende drie kolencentrales ook CCS-verplichtingen en CO₂-beperkingen opgenomen. Bij het in acht nemen van de ruime overgangperiodes die in het amendement opgenomen zijn, in combinatie met de voorzienbaarheid van deze maatregel, wordt de kans op nadeelcompensatie hiervoor geminimaliseerd.

Jan Vos
Dik-Faber
Van Tongeren
Ouwehand
Houwers
Klein
Monasch

broeikasgassen versneld terug te dringen. De aanleiding hiervoor is het Klimaatverdrag van Parijs van 12 december 2015 en de door indieners gewenste omschakeling van een samenleving die afhankelijk is van fossiele energie naar een samenleving die draait op duurzame energie.

Kolencentrales zijn meer dan welke andere energieopwekkende installatie verantwoordelijk voor de uitstoot van broeikasgassen. Het is bovendien van belang dat de overheid een onmiskenbaar signaal afgeeft dat de transitie naar een duurzame energietransitie een onomkeerbaar en urgent proces is.

Door middel van dit amendement wordt beoogd de laatste vijf kolencentrales uit te faseren. Voor deze laatste vijf kolencentrales geldt dat zij uiterlijk in 2030 gesloten moeten worden.

De indieners hebben overwogen wat het juiste middel zou moeten zijn om de kolen-exit te bewerkstelligen en daarbij meegewogen dat aan sommige middelen juridische bezwaren kleven. Een energetische rendementsnorm per centrale heeft deze bezwaren niet. Deze norm bestaat al in het Activiteitenbesluit bij de Wet Milieubeheer (art. 5.12a Activiteitenbesluit Milieubeheer).

De indieners beogen deze al bestaande norm verder aan te scherpen, waarbij dus niet een nieuwe juridische norm wordt geïntroduceerd. Het Activiteitenbesluit is al een keer aangescherpt om het Energieakkoord van 2013 te ondersteunen. Toen is een rendementsnorm van 40% vastgelegd. Deze norm willen de indieners nu verhogen naar 48% in 2030. Dit gebeurt door het opnemen van een daartoe strekkend nieuw artikel 70 in de Elektriciteitswet in het hoofdstuk 5 Duurzame elektriciteitsvoorziening. Dit leidt dan, zoals hiervoor genoemd, tot sluiting van de laatste vijf kolencentrales uiterlijk in 2030.

De indieners achten een dergelijke maatregel voorzienbaar, omdat minister J. Cramer van VROM al in 2007 in antwoorden op Kamervragen heeft aangegeven dat kolencentrales in hun mogelijkheden zullen worden beperkt. In de vergunningen, dan wel in de overwegingen daarbij, zijn voor de laatst geopende drie kolencentrales ook CCS-verplichtingen en CO₂-beperkingen opgenomen. Bij het in acht nemen van de ruime overgangperiodes die in het amendement opgenomen zijn, in combinatie met de voorzienbaarheid van deze maatregel, wordt de kans op nadeelcompensatie hiervoor geminimaliseerd.

Jan Vos
Dik-Faber
Houwers
Klein
Monasch